

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 114.

Vydána dne 22. prosince 1923.

Obsah: 237. Vyhláška, kterou se uveřejňují úmluvy o likvidaci Rakousko-uherské banky, schválené vládou republiky Československé dne 14. září 1922, jakož i rozhodnutími Reparační komise ze dne 18. června 1921, č. 1373, a ze dne 25. dubna 1922, č. 1904.

237.

Vyhláška ministra financí
ze dne 13. prosince 1923,

kterou se uveřejňují úmluvy o likvidaci Rakousko-uherské banky, schválené vládou republiky Československé dne 14. září 1922, jakož i rozhodnutími Reparační komise ze dne 18. června 1921, č. 1373, a ze dne 25. dubna 1922, č. 1904.

1. PROTOCOLE GÉNÉRAL du 14 Mars 1922.

Les Représentants des Etats suivants:

M. le Dr. Dolzani,
Représentant du Royaume d'Italie,
S. Exc. M. Biliński,
Représentant de la République Polonaise,
M. Antonesco,
Représentant du Royaume de Roumanie,
MM. le Dr. Ploj, le Dr. Novakovitch,
Représentants du Royaume des Serbes-Croates-Slo-
vènes,

M. le Dr. Roos,
Représentant de la République Tchéco-Slovaque,
S. Exc. le Dr. Reisch, M. le Dr. Thaa,
Représentants de la République d'Autriche,
S. Exc. le Dr. Popovics,
Représentant du Gouvernement Royal Hongrois,

sous réserve:

a) de l'approbation de la Commission des Réparations,

b) de l'adhésion définitive du Gouvernement Italien ainsi que des Gouvernements qui se sont réservés le droit de ratifier en dernier ressort ou de faire ratifier par leur Parlement les décisions prises par leurs Délégués,

ont convenu ce qui suit:

(Překlad.)

1. HLAVNÍ PROTOKOL ze dne 14. března 1922.

Zástupci států:

p. Dr. Dolzani
za království Italské,
J. E. Biliński
za republiku Polskou,
p. Antonesco
za království Rumunské,
p. Dr. Ploj a p. Dr. Novakovič
za království Srbů, Chorvatů a Slovinců,

p. Dr. Roos
za republiku Československou,
J. E. Dr. Reisch a p. Dr. Thaa
za republiku Rakouskou,
J. E. Dr. Popovics
za vládu království Maďarského

s výhradou:

a) schválení Reparační komise a

b) konečného souhlasu vlády italské, jakož i vlád, které si vyhradily ratifikaci usnesení učiněných jich zástupci v poslední instanci sobě, anebo svým parlamentům,

ujednali toto:

Article I.

Les Gouvernements Autrichien et Hongrois renoncent définitivement, pour le présent et pour l'avenir, à toutes leurs prétentions et revendications sur l'encaisse or de la Banque d'Autriche-Hongrie en Liquidation, revendications et prétentions dérivant, de l'avis de ces deux Gouvernements, tant des accords intervenus entre eux et la Banque d'Autriche-Hongrie, que des lois autrichiennes et hongroises et des articles 208 et 191 des Traités de Saint-Germain et de Trianon.

Article II.

L'Autriche et la Hongrie s'engagent à verser aux Liquidateurs la somme de Cr. or 5,000.000— pour racheter leurs obligations envers les Gouvernements d'Italie, de Pologne, de Roumanie, de l'Etat Serbe-Croate-Slovène et de la Tchéco-Slovaquie, du chef des titres déposés à la Banque d'Autriche-Hongrie par les Gouvernements Autrichien et Hongrois anciens et nouveaux, et servant de couverture soit aux billets émis après le 27 Octobre 1918, soit aux billets émis avant cette date et qui se trouvaient le 15 Juin 1919 sur le territoire de ces Etats, mais hors des limites de l'ancienne Monarchie austro-hongroise.

Les Liquidateurs prélèveront ce montant sur la première répartition qui sera faite à valoir sur l'encaisse or, à savoir :

Cr. or 2,500.000 sur la quote-part revenant à l'Autriche, et

Cr. or 2,500.000 sur la quote-part revenant à la Hongrie.

Cette somme de 5,000.000 sera répartie par les Liquidateurs entre les cinq Etats suivants : Italie, Pologne, Roumanie, Serbie-Croatie-Slovénie et Tchéco-Slovaquie, proportionnellement au montant du certificat des billets postérieurs au 27 Octobre 1918 qui leur sera délivré.

Le montant des billets postérieurs au 27 Octobre 1918 sera obtenu en déduisant de la somme totale des billets déclarés, le chiffre qui, en vertu de la clef dont il sera question à l'article VI, est considéré comme représentant les billets antérieurs au 27 Octobre 1918. Ce montant sera augmenté ou diminué du solde net résultant de l'exécution des accords de Juin 1921 concernant la reprise des actifs et passifs commerciaux, accords faisant partie intégrante du présent protocole.

Článek I.

Vláda rakouská a maďarská vzdávají se definitivně pro přítomnost i budoucnost veškerých nároků a vymáhání zásoby zlata Rakousko-uherské banky v likvidaci, dále se vzdávají všeho vymáhání a nároků, které podle stanoviska obou vlád vyplývají jak ze smluv sjednaných mezi nimi a Rakousko-uherskou bankou, tak ze zákonů rakouských a uherských a článků 208 a 191 mírové smlouvy St. Germainské a Trianonské.

Článek II.

Rakousko a Maďarsko zavazují se zaplatiti likvidátorům částku 5,000.000 zlatých korun k umoření svých závazků vůči vládám Italie, Polska, Rumunska, státu Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československa z titrů uložených u Rakousko-uherské banky vládami bývalého i nynějšího Rakouska a Uherska a sloužících jednak ku krytí bankovek vydaných po 27. říjnu 1918, jednak ku krytí bankovek vydaných před tímto dnem a které byly dne 15. června 1919 na území těchto států, avšak mimo obvod bývalého mocnářství Rakousko-uherského.

Likvidátoři srazí si tuto částku při prvním rozdělení zlatého pokladu takto :

2,500.000 zlatých korun z podílu vypadajícího na Rakousko, a

2,500.000 zlatých korun z podílu vypadajícího na Maďarsko.

Tato částka 5,000.000 bude rozdělena likvidátory mezi těchto pět států : Itálii, Polsko, Rumunsko, stát Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československo v poměru k obnosu certifikátu o bankovkách vydaných po 27. říjnu 1918, který jim bude vydán.

Obnos bankovek vydaných po 27. říjnu 1918 vypočte se tím způsobem, že se od úhrnné částky přihlášených bankovek odečte číslo, které jest na základě klíče zmíněného článkem VI., považovati za částku udávající obnos bankovek vydaných před 27. říjnem 1918. Tato částka se zvětší nebo zmenší o ryzí zůstatek plynoucí z provádění dohod z června 1921 o převzetí obchodních aktiv a pasiv, kteréžto dohody tvoří podstatnou součást tohoto protokolu.

Les Etats signataires reconnaissent que l'annulation des titres prévue par le § 10 des articles 206 et 189 des Traités de Saint-Germain et de Trianon n'a pas comme conséquence l'annulation des droits des Gouvernements détenteurs des billets en couverture desquels ces titres avaient été déposés.

Article III.

Les Gouvernements Autrichien et Hongrois s'engagent par application des articles 248, lettre b), et 249, lettre j), du Traité de Saint-Germain et des articles 231, lettre b), et 232, lettre j), du Traité de Trianon à indemniser la Liquidation de la Banque d'Autriche-Hongrie pour tout ou partie des avoirs de celle-ci bloqués ou séquestrés par les Puissances Alliées ou Associées.

Cette indemnisation correspondra à tout montant qui ne sera pas utilisé à payer directement ou indirectement des créanciers en monnaies ou devises étrangères, de la Banque d'Autriche-Hongrie en Liquidation et qui sera porté, par les Offices ou organes compétents des dites Puissances Alliées ou Associées, au crédit des Gouvernements Autrichien ou Hongrois en vertu des articles sus-mentionnés des Traités de Saint-Germain et de Trianon.

Le règlement de la quote-part incombant au Gouvernement Autrichien dans cette indemnisation, se fera conformément à l'article 12 de la Loi Fédérale du 16 Juillet 1921 (Bulletin fédéral des lois, No. 393), dont le texte fait partie intégrante du présent accord.

Pour le règlement de la quote-part lui incombant, le Gouvernement Hongrois s'oblige à procéder comme le Gouvernement Autrichien.

Les Gouvernements Autrichien et Hongrois s'obligent à indemniser la Banque d'Autriche-Hongrie en Liquidation, dans les mêmes conditions que ci-dessus, pour les actifs de la liquidation qui ne pourraient être réalisés que par l'intermédiaire des Offices de Vérification et de Compensation, conformément aux stipulations des articles 248 et 231.

Article IV.

Sous réserve du paiement à la Hongrie du solde net en sa faveur des comptes en monnaies étrangères de diverses Caisses d'Etat, les Gouvernements Autrichien et Hongrois déclarent que les seules créances qu'ils reconnaissent pouvoir produire à la Liquidation

Státy podpisující uznávají, že zničení titrů zmíněné v § 10 článků 206 a 189 mírových smluv St. Germainské a Trianonské, nemá v zápětí zrušení práv vlád, které jsou v držení bankovek, k jichž krytí tyto titry byly složeny.

Článek III.

Rakouská a maďarská vláda zavazují se po rozumu článku 248, lit. b), a 249, lit. j), mírové smlouvy St. Germainské a článku 231, lit. b), a 232, lit. j), mírové smlouvy Trianonské, že nahradí Likvidaci Rakousko-uherské banky úplně anebo částečně její pohledávky vázané nebo sekvestrované mocnostmi spojenými nebo sdruženými.

Tato náhrada bude odpovídati úhrnu všech částek, kterých nebude použito ku přímému nebo nepřímému uspokojení věřitelů, majících za Rakousko-uherskou bankou v likvidaci pohledávky v cizích měnách anebo devisách, a které budou příslušnými úřady nebo orgány zmíněných mocností spojených nebo sdružených připsány k dobru vládě rakouské nebo maďarské, podle svrchu zmíněných článků mírové smlouvy St. Germainské a Trianonské.

Podíl na této náhradě, vypadající na vládu rakouskou, bude zapraven podle § 12 rak. spolkového zákona ze dne 16. července 1921 (čís. 393 spol. zák.), jehož text tvoří podstatnou součást této dohody.

Pokud jde o zapravení podílu vypadajícího na vládu maďarskou, zavazuje se tato, že bude postupovati tak jako vláda rakouská.

Rakouská a maďarská vláda zavazují se odškodniti Rakousko-uherskou banku v likvidaci shora uvedeným způsobem i za aktiva Likvidace, která mohou býti realizována jenom prostřednictvím verifikačních a kompenzačních úřadů podle ustanovení článků 248 a 231.

Článek IV.

S výhradou, že bude Maďarsku vyplacen ryzí zůstatek plynoucí v jeho prospěch z účtů různých státních pokladen v cizích měnách, prohlašuje rakouská a maďarská vláda, že mohou vůči Likvidaci uplatniti jedině pohledávky, které plynou z bankovek vydaných

sont celles qui dérivent des billets antérieurs au 27 Octobre 1918 qu'ils pourront présenter à la Liquidation en vertu de la clef de discrimination visée par l'article VI.

En outre, les Gouvernements Autrichien et Hongrois renoncent à toute créance, de quelque nature qu'elle soit, qu'ils pourront avoir envers la Banque d'Autriche-Hongrie en Liquidation.

Article V.

Considérant que les Gouvernements Autrichien et Hongrois,

ont consenti, d'une part à la Liquidation, les concessions ci-dessus exposées (voir §§ I, II, III et IV), et

qu'ils ont accepté, d'autre part, un pourcentage inférieur à celui de l'Italie, de la Pologne, de la Roumanie, de l'Etat Serbe-Croate Slovène et de la Tchéco-Slovaquie, en adhérant à la clef de discrimination visée par l'article VI,

les dits cinq Etats énumérés ci-dessus se déclarent d'accord, en ce qui les concerne, pour que les Liquidateurs libèrent l'Autriche et la Hongrie de toutes les obligations des Gouvernements Autrichien et Hongrois anciens et actuels envers la Liquidation, ou envers eux-mêmes comme porteurs de billets antérieurs ou postérieurs au 27 Octobre 1918.

Cette libération est subordonnée à l'exécution du présent accord par l'Autriche et la Hongrie.

L'Italie, la Pologne, la Roumaine, l'Etat Serbe-Croate-Slovène, la Tchéco-Slovaquie et l'Autriche déclarent ne renoncer à la créance sur l'Administration de l'Etat Hongrois pour solde des dommages causés à la Banque par le Régime des Soviets, que tout autant qu'aucun de ces Etats ne serait pas obligé, soit directement par la Hongrie, soit indirectement par une autorité ou commission quelconque, de payer des billets recueillis par un de ces Etats en territoire hongrois, de quelque manière et pour quelque cause que ce soit.

Les Liquidateurs auront le droit de retenir et de bloquer un montant de titres du Gouvernement Hongrois, correspondant au montant de la créance, jusqu'au moment où ils seront certains qu'aucune prétention contre un des Etats signataires pour les causes ci-dessus ne pourra être émise.

Si, à la fin de la Liquidation, ce différend n'était pas réglé, les Liquidateurs auront le droit de consigner les titres entre les mains

před 27. říjnem 1918, které mohou předložit Likvidaci podle rozlišovacího klíče stanoveného v článku VI.

Jinak se vzdávají vlády rakouská a maďarská všech ostatních pohledávek jakéhokoli druhu, které by mohly míti za Rakousko-uherskou bankou v likvidaci.

Článek V.

Hledíc k tomu, že vláda rakouská a maďarská,

s jedné strany daly vůči Likvidaci souhlas ku svrchu zmíněným koncesím (viz §§ I, II, III a IV), a

že s druhé strany přijaly nižší procento nežli Italie, Polsko, Rumunsko, stát Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československo, spokojivše se s rozdělovacím klíčem uvedeným v článku VI.,

prohlásilo pět posléze jmenovaných států, že se své strany souhlasí, aby likvidátoři zprostiti Rakousko a Maďarsko všech závazků bývalé a nynější vlády rakouské a uherské vůči Likvidaci anebo vůči jim samým jako majitelům bankovek vydaných před nebo po 27. říjnu 1918.

Toto zproštění závazků je podmíněno provedením této dohody Rakouskem a Maďarskem.

Italie, Polsko, Rumunsko, stát Srbů, Chorvatů a Slovinců, Československo a Rakousko prohlašují, že se vzdávají pohledávky za správu maďarského státu za zůstatek škod, způsobených bance vládou sovětů, jen pokud na nižším z těchto států nebude požadováno, ani přímo Maďarskem, ani nepřimo úřadem nebo nějakou komisí, placení bankovek sebraných některým z těchto států jakýmkoli způsobem a z jakékoliv příčiny na území maďarském.

Likvidátoři mají právo zadržeti a uzavřítí část titrů vlády maďarské, odpovídající výši pohledávky až do té doby, kdy budou míti jistotu, že žádný nárok nebude moci býti vznesen vůči některému ze států podpisujících z důvodů svrchu zmíněných.

Nebude-li tato sporná otázka do konce likvidace upravena, budou míti likvidátoři právo odevzdati titry s připomínkou shora uvede-

d'une tierce personne ou autorité avec la mention de la clause ci-dessus.

Les Gouvernements Autrichien et Hongrois déclarent qu'ils ne mettront pas en cause la Banque d'Autriche-Hongrie en Liquidation lors du règlement des affaires pouvant dériver des accords qu'ils ont passés soit entre eux, soit avec les Départements autrichien ou hongrois (Oesterreichische et Ungarische Geschäftsführungen) de la Banque d'Autriche-Hongrie.

Article VI.

Les Etats déclarent être en mesure de présenter à la Liquidation le montant suivant de billets:

Autriche	7.428 millions de Cr. a. h.
Hongrie	8.500 " " " " "
Italie	3.500 " " " " "
Pologne	2.739 " " " " "
Roumanie	8.717 " " " " "
Etat Serbe-Croate-	
Slovène	5.686 " " " " "
Tchéco-Slovaquie	8.357 " " " " "
	<u>44.927</u>

Le montant total des billets devra être présenté à la Liquidation, sauf exemption déjà accordée par la Commission des Réparations à l'Autriche.

Pour éviter toute perte de temps et tous frais à la Liquidation, les Représentants de l'Italie, de la Pologne, de la Roumanie, de l'Etat Serbe-Croate-Slovène, de la Tchéco-Slovaquie, de l'Autriche et de la Hongrie ont convenu de déterminer, d'accord entre eux, et sur la base forfaitaire suivante, le montant maximum des billets antérieurs au 27 Octobre 1918 que chacun d'eux pourrait produire à la Liquidation:

Autriche	4.000 millions de Cr. a. h.
Hongrie	4.000 " " " " "
Italie	2.500 " " " " "
Pologne	2.150 " " " " "
Roumanie	6.100 " " " " "
Etat Serbe-Croate-	
Slovène	4.270 " " " " "
Tchéco-Slovaquie	6.100 " " " " "
	<u>29.120</u>

ného ustanovení do rukou třetí osoby nebo úřadu.

Vláda rakouská a maďarská prohlašují, že nepovedou sporu proti Rakousko-uherské bance v likvidaci, který by mohl vzniknouti při upravování záležitostí podle smluv, které uzavřely jednak mezi sebou, jednak s rakouským neb maďarským oddělením («Österreichische» a «Ungarische Geschäftsführungen») banky Rakousko-uherské.

Článek VI.

Státy prohlašují, že mohou předložiti Likvidaci tyto obnosy bankovek:

Rakousko	7.428 mil. K rak. uh.
Maďarsko	8.500 " " "
Italie	3.500 " " "
Polsko	2.739 " " "
Rumunsko	8.717 " " "
Stát Srbů, Chorvatů a	
Slovinců	5.686 " " "
Československo	8.357 " " "
	<u>44.927</u>

Úhrnný obnos bankovek bude předložiti Likvidaci, až na výjimku, kterou Reparační komise Rakousku již povolila.

Aby se zamezila jakákoli ztráta času a jakékoli výlohy Likvidaci, dohodli se zástupci Italie, Polska, Rumunska, státu Srbů, Chorvatů a Slovinců, Československa, Rakouska a Maďarska, že určí vzájemnou dohodou a podle následujícího úhrnného výpočtu, maximální obnos bankovek vydaných před 27. říjnem 1918, který každý z nich může předložiti Likvidaci:

Rakousko	4.000 mil. K rak. uh.
Maďarsko	4.000 " " "
Italie	2.500 " " "
Polsko	2.150 " " "
Rumunsko	6.100 " " "
Stát Srbů, Chorvatů a	
Slovinců	4.270 " " "
Československo	6.100 " " "
	<u>29.120 mil. K rak. uh.</u>

Au cas où un des Etats ci-dessus présenterait un montant total de billets supérieur à celui qu'il a déclaré, sa quote-part de billets antérieurs au 27 Octobre 1918 resterait invariable.

Si, au contraire, un Etat successeur n'est pas en mesure de présenter un montant total de billets égal à celui qu'il a déclaré, sa quote-part de billets antérieurs au 27 Octobre 1918 sera diminuée proportionnellement.

Le résultat de la règle de trois: $\frac{B \times C}{A} = X$ donnera le montant définitif qui pourra être considéré comme billets antérieurs au 27 Octobre 1918 pour tout Etat qui aura présenté une quantité de billets inférieure à celle qu'il avait déclarée, étant entendu que l'on désigne par:

A. - le montant total des billets qu'un Etat s'est engagé à présenter;

B. - le montant maximum fixé forfaitairement pour le dit Etat comme pouvant être considéré comme billets antérieurs au 27 Octobre 1918;

C. - le montant total des billets que l'Etat en question présente effectivement.

Article VII.

Les Représentants des Etats successeurs sont d'accord pour que la masse de la Liquidation supporte la charge d'indemniser les détenteurs de billets détenus hors des limites de l'Italie, de la Pologne, de la Roumanie, de l'Etat Serbe-Croate-Slovène, de la Tchéco-Slovaquie, de l'Autriche et de la Hongrie.

Cette indemnisation doit comprendre:

a) La quote-part à laquelle ont droit les billets remplissant les conditions prévues au Traité pour pouvoir participer à la répartition de l'actif visé par le § 9 des articles 206 et 189 des Traités de Saint-Germain et de Trianon;

b) la quote-part à laquelle ont droit les billets remplissant les conditions prévues aux Traités pour pouvoir participer à la répartition des titres émis par les Gouvernements Autrichien et Hongrois anciens et actuels et déposés à la Banque en couverture des émissions de billets antérieurs ou postérieurs au 27 Octobre 1918. Cette quote-part sera représentée pour 63.6% par des couronnes d. ö. et pour 36.4% par des couronnes hongroises, proportion suivant laquelle se partageaient les dépenses communes de l'ancienne Monarchie austro-hongroise.

Kdyby některý ze svrchu zmíněných států předložil větší úhrnný obnos bankovek než jak prohlásil, nezměnil by se tím jeho podíl na bankovkách vydaných před 27. říjnem 1918.

Nebude-li však následnický stát s to předložiti úhrnem tolik bankovek, kolik prohlásil, zmenší se poměrně jeho podíl na bankovkách vydaných před 27. říjnem 1918.

Výsledek trojčlenky: $\frac{B \times C}{A} = X$ dá konečný obnos, který bude možno považovati za obnos bankovek vydaných před 27. říjnem 1918 pro každý stát, který předložil nižší množství bankovek než přihlásil, při čemž značí:

A — úhrnný obnos bankovek, které se některý stát zavázal předložiti;

B — maximální obnos stanovený úhrně pro jmenovaný stát, který lze považovati za obnos bankovek vydaných před 27. říjnem 1918;

C — úhrnný obnos bankovek, které zmíněný stát skutečně předkládá.

Článek VII.

Zástupci následnických států souhlasí, aby likvidační massa nesla závazek odškodniti držitele bankovek zadržovaných mimo hranice Italie, Polska, Rumunska, státu Srbů-Chorvatů a Slovenců, Československa, Rakouska a Maďarska.

Toto odškodnění má obsahovati:

a) podíl, na který mají nárok bankovky splnící podmínky stanovené v mírové smlouvě ve příčině účasti na rozdělení aktiv, zmíněných v § 9 článku 206 a 189 mírové smlouvy St. Germainské a Trianonské;

b) podíl, na který mají nárok bankovky splnící podmínky stanovené v mírových smlouvách ve příčině účasti na rozdělení titrů vydaných bývalými i nynějšími vládami rakouskou a uherskou a uložených u banky ku krytí emisí bankovek vydaných před anebo po 27. říjnu 1918. Tento podíl bude složen ze 63.6% v korunách německo-rakouských a ze 36.4% v korunách maďarských, v kterémžto poměru dělily se společně výdaje bývalé monarchie Rakousko-uherské.

Les Liquidateurs se chargent du soin de négocier les accords nécessaires avec les intéressés, tant en ce qui concerne la discrimination des billets selon les diverses catégories prévues par les Traités, qu'en ce qui concerne les droits de créanciers des dits porteurs de billets.

Article VIII.

Les Etats signataires du présent protocole s'en remettent aux Liquidateurs pour effectuer au mieux des intérêts de la Liquidation et par prélèvement sur l'actif de celle-ci, le règlement des affaires commerciales libellées en or ou en monnaies étrangères, des opérations commerciales libellées en ancienne monnaie austro-hongroise qui ne sont pas comprises dans les accords de Juin 1921, ainsi que de toutes affaires spéciales ou questions de détail en suspens, qui ne peuvent être énumérées dans le présent protocole.

Sous déduction des montants nécessaires au règlement des billets recueillis et présentés par les Gouvernements d'Etats autres que les Signataires du présent protocole et sous les réserves faites au précédent alinéa, les actifs de la Banque seront partagés entre les Etats signataires, proportionnellement aux montants de billets antérieurs au 27 Octobre 1918 qu'ils pourront présenter à la Liquidation, conformément à l'article VI ci-dessus.

Article IX.

Par les stipulations prévues à titre tout à fait exceptionnel dans le présent protocole, dans le but de faciliter la Liquidation, les Etats Signataires déclarent qu'ils n'entendent:

ni modifier les dispositions des Traités signés en France depuis l'armistice;

ni préjuger de toute interprétation qui pourrait être donnée ultérieurement à ces dispositions,

ni adhérer à tout autre arrangement, accord ou convention qui serait intervenu.

Article X.

Après ratification du présent accord et remise des billets à la Liquidation, les Etats Signataires recevront deux certificats, l'un pour le montant des billets émis avant le 27 Octobre 1918, l'autre pour le montant des billets émis après cette date qui leur seront reconnus, suivant l'article II.

Likvidátoři se zavazují, že budou pečovatí o sjednání nutných dohod s účastníky, pokud jde o rozlišování bankovek podle jednotlivých skupin stanovených mírovými smlouvami, jakož i pokud jde o věřitelská práva zmíněných majitelů bankovek.

Článek VIII.

Státy podpisující tento protokol zůstávají likvidátorům, aby šetříce co nejlépe zájmů Likvidace, zálohou z likvidačních aktiv upravili obchodní záležitosti vyjádřené ve zlatě anebo v cizích měnách a obchodní operace vyjádřené v bývalé měně rakousko-uherské, které nejsou obsaženy ve smlouvách z června 1921, a aby rovněž upravili všechny nerozřešené záležitosti zvláštní nebo otázky podrobné, které v tomto protokole nemohou býti vy počteny.

Po odečtení částek nutných k výplatě bankovek sebraných a předložených vládami jiných států nežli států podpisujících tento protokol a s výhradami učiněnými v předchozím odstavci, budou aktiva banky rozdělena mezi státy následnické v poměru ku částkám bankovek vydaných před 27. říjnem 1918, které budou moci předložiti Likvidaci podle svrchu uvedeného článku VI.

Článek IX.

Státy podpisující prohlašují, že ustanovení učiněnými v tomto protokole zcela výjimečně za účelem usnadnění likvidace, nezamýšlejí:

ani měniti ustanovení Smluv podepsaných ve Francii po příměří,

ani prejudikovati jakémukoliv výkladu, který by v budoucnosti mohl býti těmto ustanovením přikládán,

ani přistoupiti na kteroukoliv jinou úpravu, dohodu nebo úmluvu, které by snad byly sjednány.

Článek X.

Po ratifikaci této dohody a odevzdání bankovek Likvidaci, státy podpisující obdrží dva certifikáty, jeden na obnos bankovek vydaných před 27. říjnem 1918, druhý na obnos bankovek vydaných po tomto dni, které jim budou přiznány podle článku II.

Ces certificats serviront aux Etats signataires de titres de créance pour les répartitions successives qui seront effectuées à leur profit sur les actifs disponibles de la Liquidation, conformément à la clef prévue par l'article VI.

Article XI.

Par le présent accord, les Etats Signataires ont pris en considération tous les droits des porteurs de billets visés tant par les Traités de Saint-Germain et de Trianon que par les Statuts de la Banque d'Autriche-Hongrie et la décision des Liquidateurs qui leur a été communiquée.

Les droits de tous les billets émis après le 27 Octobre 1918, qui, dans les limites des Etats signataires du présent accord pourraient encore être détenus entre les mains d'un porteur quelconque, ainsi que des billets qui pourraient l'être dans les mêmes conditions hors des limites des Etats signataires, sont considérés comme définitivement éteints: les premiers, par la déclaration ainsi que par la présentation effectuée par les Etats Signataires; les seconds par l'expiration du dernier délai de présentation que les Liquidateurs ont fixé au 31 Mars 1922.

Après ce délai, et en vertu des dispositions des §§ 7 et suivants de l'article 206, tous les Gouvernements Signataires du présent accord seront déchargés de toutes obligations ou garanties, de quelque nature qu'elles soient, contre toute prétention qui pourrait être formulée par n'importe quel porteur de billets.

Article XII.

Les Délégués des Etats Successeurs ayant exprimé le désir que les Liquidateurs leur versent, dans le plus bref délai possible, un acompte à valoir sur les actifs à distribuer, prennent note de l'engagement des Liquidateurs de satisfaire à ce désir aussitôt que le présent accord aura été ratifié par tous les Etats Signataires.

Vienn e, le 14 Mars 1922.

DOLZANI m. p.
BILIŇSKI m. p.
ANTONESCO m. p.
PLOJ m. p.
NOVAKOVITCH m. p.
ROOS m. p.
REISCH m. p.
THAA m. p.
POPOVICS m. p.

Tyto certifikáty budou pro státy podpisující tvořiti pohledávkové tituly pro postupná rozdělení, která budou podle klíče ustanoveného v článku VI. v jich prospěch prováděna z pohotových likvidačních aktiv.

Článek XI.

Státy podpisující měly při této dohodě na zřeteli veškerá práva majitelů bankovek stanovená jak smlouvou St.-Germainskou a Trianonskou, tak i stanovami Rakousko-uherské banky, jakož i rozhodnutí likvidátorů, které jim bylo oznámeno.

Práva z bankovek vydaných po 27. říjnu 1918, které snad ještě jsou v rukou jakéhokoliv majitele na území států tuto dohodu podpisujících, jakož i práva z bankovek, které by snad byly za těžké podmínky mimo území států podpisujících, považují se za úplně zaniklá: první, prohlášením států podpisujících, jakož i odevzdáním provedeným státy podpisujícími, druhá, uplynutím poslední lhůty odevzdací, kterou likvidátoři stanovili na den 31. března 1922.

Po uplynutí této lhůty a na základě ustanovení § 7 a následujících článku 206, všechny vlády tuto dohodu podpisující jsou zproštěny všech povinností anebo záruk jakéhokoliv druhu vůči každému nároku, jež by kterýkoliv majitel bankovek snad učinil.

Článek XII.

Delegáti následnických států vyslovili přání, aby jim likvidátoři co nejdříve vyplátili zálohu na aktiva, která se mají rozdělit a běrou na vědomí závazek likvidátorů vyhověti tomuto přání hned, jakmile tato dohoda bude všemi státy podpisujícími ratifikována.

Ve Víd ni, dne 14. března 1922.

DOLZANI v. r.
BILIŇSKI v. r.
ANTONESCO v. r.
PLOJ v. r.
NOVAKOVIČ v. r.
ROOS v. r.
REISCH v. r.
THAA v. r.
POPOVICS v. r.

L'Accord Général

sur la reprise des actifs et passifs commerciaux en monnaie ci-devant austro-hongroise, approuvé le 7 Juin 1921 par les Représentants des Etats successeurs à la Conférence de Vienne et dont la Commission des Réparations a pris acte à sa 200ème séance du 18 Juin 1921.

I.

(1) Les Etats sousignés s'obligent à reprendre les actifs et passifs commerciaux de la Liquidation de la Banque d'Autriche-Hongrie, libellés en monnaie ci-devant austro-hongroise (c'est à-dire: actifs: bons de caisse de la Caisse de prêts de guerre, escompte privé, lombards privés, coupons et titres à l'encaissement et actifs divers; passifs: Giro-Konti et obligations diverses à vue, bons de caisse de la Banque d'Autriche-Hongrie qui ont été émis par les filiales intéressées ainsi que les passifs divers) et comptabilisés dans les agences de la dite Banque se trouvant sur leurs territoires respectifs.

(2) Ils s'engagent notamment sous réserve des exceptions prévues au N° 11 ci-après, à reprendre tous les lombards privés comptabilisés dans les agences sans distinction de nationalité ou de domicile du débiteur, ni du lieu de dépôt des titres remis en nantissement, ces derniers devant être, le cas échéant, rapatriés dans les agences qui les ont comptabilisés.

(3) Les filiales de la Banque d'Autriche-Hongrie qui ont été fermées et dont les comptabilités ont été transférées hors des territoires actuels des Etats intéressés, seront considérées, en ce qui concerne seulement cet article, comme si elles s'y trouvaient encore.

II.

(4) Dans un délai de trois mois à compter de la date du présent accord, les Etats Successeurs devront présenter aux Liquidateurs:

1° — une liste des créances garanties par les titres autres que des titres de guerre (Emprunts d'Etat d'avant-guerre, actions et obligations diverses) sans appréciation de la solvabilité des débiteurs.

2° — une liste des lombards garantis par des titres de guerre, ces lombards devant être classés en trois catégories:

(Překlad.)

Hlavní dohoda

o převzetí obchodních aktiv a pasiv ve staré měně rakousko-uherské, která byla schválena na vídeňské konferenci dne 7. června 1921 zástupci následnických států a kterou Reparační komise vzala na vědomí ve svém 200. sezení dne 18. června 1921.

I.

(1) Podepsané státy zavazují se převzít obchodní aktiva a pasiva Likvidace Rakousko-uherské banky vyjádřená ve staré měně rakousko-uherské (t. j.: aktiva: pokladniční poukázky pokladny válečných půjček, soukromý eskompt, soukromé lombardní zápůjčky, kupony a titry k inkasu a různá aktiva; pasiva: žirová konta a různé závazky na viděnou, pokladniční poukázky Rakousko-uherské banky, které byly vydány zúčastněnými filiálkami, jakož i různá pasiva) a účtovaná v ústavěch jmenované banky, které jsou na jejich příslušných územích.

(2) Zejména se zavazují s výhradou výjimek zmíněných dále pod č. 11., že převezmou všechny soukromé lombardní zápůjčky účtované v ústavěch bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště věřitelovo, nebo místo úschovy zastavených titulů, kteréžto poslední budou v daném případě vráceny těm ústavám, které je vedly ve svých účtech.

(3) Filiálky Rakousko-uherské banky, které byly uzavřeny a jichž účetnictví bylo převedeno mimo nynější území zúčastněných států, budou považovány, pouze pokud se týče tohoto článku, jako by tam ještě byly.

II.

(4) Do tří měsíců ode dne této dohody předloží následnické státy likvidátorům:

1. seznam pohledávek zaručených jinými titry nežli válečnými půjčkami (předválečné státní půjčky, různé akcie a obligace) bez ocenění platební schopnosti dlužníků;

2. seznam lombardních zápůjček zaručených válečnými půjčkami, při čemž jest tyto lombardní zápůjčky rozlišovati ve tři skupiny:

a) débiteurs inconnus ou disparus (principalement débiteurs ayant donné volontairement une fausse identité pour ne pas exécuter leurs engagements) ;

b) débiteurs notoirement insolubles (débiteurs indigents déclarés en faillite, etc.) ;

c) débiteurs d'une solvabilité douteuse.

(5) Les Etats devront joindre à ces listes tous documents et toutes preuves à l'appui de leur appréciation sur la solvabilité des débiteurs.

(6) Les Liquidateurs vérifieront ou feront vérifier ces listes. A la suite de leur vérification, ils mettront définitivement à la charge de chaque Etat les lombards de la catégorie II, N° 1, déchargeront définitivement les Etats des lombards énumérés sous II, N° 2, a), et leur accorderont une réduction pour les lombards des catégories II, 2, b), c).

(7) Dans tous les cas où il serait impossible d'aboutir à un accord, la difficulté sera soumise à un arbitre désigné par Monsieur Gustave Ador, dès la conclusion définitive de la présente convention.

(8) Pour les catégories des lombards restant définitivement à leur charge, les Etats Successeurs s'engagent à renoncer à toute réclamation vis-à-vis de la Liquidation. Les Liquidateurs s'engagent à demander à chacun des Etats signataires de la présente convention d'accorder l'exequatur à toute décision judiciaire prononcée sur le territoire d'un des Etats signataires contre un ressortissant d'un autre Etat ou y domicilié, débiteur de la Banque d'Autriche-Hongrie ceci sans préjuger de toute autre disposition générale.

III.

(9) Des instructions seront données à toutes les succursales de la Banque d'Autriche-Hongrie pour que soient fournis aux Etats intéressés, qui en feront la demande, tous renseignements leur permettant d'établir les listes prévues au N° II ci-dessus.

IV.

(10) Les Liquidateurs inscriront au crédit ou au débit de chacun des Etats intéressés le solde résultant de la reprise des actifs et passifs, selon que ce solde sera ou non en faveur dudit Etat.

(11) Cette créance ou cette obligation sera, suivant le cas, ajoutée au certificat afférant

a) dlužníci neznámí nebo zmizelí (hlavně dlužníci udavší úmyslně nesprávnou totožnost, aby nemusili splnit svých závazků) ;

b) dlužníci zřejmě insolventní (dlužníci nuzní, jichž úpadek byl prohlášen, atd.) ;

c) dlužníci pochybné platební schopnosti.

(5) Státy přiloží k těmto seznamům všechny doklady a veškerý průkaz, na nichž spočívá jejich ocenění platební schopnosti dlužníků.

(6) Likvidátoři prozkoumají anebo dají prozkoumati tyto seznamy. V důsledku svého prozkoumání zatíží definitivně každý stát lombardními dluhy skupiny II., č. 1, zprostí definitivně státy lombardních dluhů vypočetných pod II., č. 2 a), a povolí jim srážku za lombardní dluhy skupin II., č. 2 b), c).

(7) Ve všech případech, v nichž by nebylo možno sjednati dohodu, bude sporný případ předložen rozhodčímu, ustanovenému panem Gustavem Adorem, hned po konečném sjednání této úmluvy.

(8) Následnické státy se zavazují, že v příčině skupiny lombardních dluhů, kterými budou definitivně zatíženy, zříkají se jakýchkoliv nároků vůči Likvidaci. Likvidátoři se zavazují, že požádají každý ze států tuto úmluvu podpisujících, aby dal svolení k výkonu každého soudního rozhodnutí vyneseného na území některého z podpisujících států proti dlužníku Rakousko-uherské banky, který je příslušníkem některého jiného státu anebo tam bydlí, a to bez újmy každému jinému všeobecnému ustanovení.

III.

(9) Všem filiálkám Rakousko-uherské banky budou dány směrnice, aby poskytly zúčastněným státům, které o to požádají, všechny informace potřebné jim k sestavení seznamů zmíněných shora v č. II.

IV.

(10) Likvidátoři připíší k dobru nebo k tíži každého ze zúčastněných států zůstatek vyplývající z převzetí aktiv a pasiv, podle toho, bude-li anebo nebude-li tento zůstatek ku prospěchu příslušného státu.

(11) Tato pohledávka nebo tento závazek bude podle povahy věci připočten k certifi-

aux billets de la Banque d'Autriche-Hongrie émis après le 27 Octobre 1918 qui, aux termes des dispositions de l'annexe des articles 206 du Traité de Saint-Germain et 189 du Traité de Trianon, doit être délivré par la Commission des Réparations aux Etats héritiers de l'ancienne Monarchie ou, au contraire, en sera déduite.

Annexe

au Protocole général du 14 Mars 1922.

Loi fédérale du 16 Juillet 1921 concernant l'exécution des Articles 248 et 249 du Traité de Saint-Germain.

§ 12.

1. — Les créances en valeurs étrangères sont celles qui étaient primitivement libellées en or, en argent ou en toute autre monnaie que la couronne; cependant les créances libellées en la monnaie d'un Etat allié pendant la guerre à la Monarchie austro-hongroise ne sont pas comprises dans les créances ci-dessus. Les créances en valeur étrangères appartenant à des Autrichiens seront réglées par l'Office de compensation institué par l'Autriche („Abrechnungsamt“) de la manière suivante:

L'Office de compensation autrichien, après déduction de ses frais de régie et autres frais, créditera les créanciers autrichiens du montant des créances dont il a été crédité lui-même par l'Office de compensation étranger et en la même monnaie; il donnera en échange de ces créances des reconnaissances de dette gagées qui, au choix du gouvernement fédéral, seront remboursées avec les intérêts soit en la monnaie étrangère en question, soit en couronnes après conversion au cours du jour de l'échéance.

2. — Les reconnaissances de dette seront au porteur, elles porteront 5% d'intérêts par an et seront remboursées dans un délai maximum de 10 ans d'après un plan d'amortissement à établir ultérieurement. Elles seront émises soit par le gouvernement fédéral, soit par un établissement de crédit sous la garantie du Gouvernement.

3. — Les créances de l'„Abrechnungsamt“ sur les débiteurs (§§ 11 et 13) serviront de

kátu o bankovkách Rakousko-uherské banky vydaných po 27. říjnu 1918, který Reparační komise podle ustanovení annexu ku článkům 206 smlouvy St. Germainské a 189 smlouvy Trianonské má vydati dědickým státům bývalého mocnářství, anebo naopak bude od něho odečten.

Příloha*)

k hlavnímu protokolu ze dne 14. března 1922.

Rakouský spolkový zákon ze dne 16. července 1921 o provedení čl. 248 a 249 mírové smlouvy St. Germainské.

§ 12.

1. Valutovými pohledávkami jsou ty, které původně znějí na zlato, stříbro anebo na některou jinou měnu nežli na koruny; nejsou jimi však pohledávky znějící na měnu státu, který byl za války spojencem Rakousko-uherského mocnářství. Valutové pohledávky Rakušanů vyúčtuje s rakouskými věřiteli zúčtovací úřad (Abrechnungsamt) po odečtení svých režijních příspěvků a jiných výloh onou částkou, kterou byly pohledávky zahraničním vyrovnávacím úřadem zúčtovacímu úřadu k dobru připsány, ve měně tohoto dobropisu a zapraví je založenými dluhopisy, které podle volby Spolku budou zúročeny a splaceny v cizozemské měně, anebo v korunách přepočítaných podle kursu v den splatnosti.

2. Dluhopisy znějí na majitele, jsou zúročitelné 5% ročně a budou podle umořovacího plánu, který bude vypracován, splaceny nejdéle do deseti let. Budou vydány buď Spolkem anebo některým peněžním ústavem se zárukou Spolku.

3. Až do výše celkového oběhu dluhopisů budou tvořiti přímé jich krytí pohledávky

*) Překlad z původního znění § 12 rak. spol. zák. č. 393 z r. 1921.

couverture directe aux reconnaissances de dette jusqu'à concurrence du montant total des dites reconnaissances de dette en circulation. Les rentrées provenant de ces créances seront, dans la même proportion, employées directement pour les affaires de reconnaissances de dette.

4. — Contrairement aux dispositions ci-dessus l'„Abrechnungsamt“ est autorisé à payer comptant en couronnes et au cours du jour des montants peu importants au lieu de les payer en reconnaissances de dette.

5. — Si l'„Abrechnungsamt“ prévoit qu'il pourra produire une créance contre un de ses créanciers, la somme due par l'Office pourra être retenue, en entier ou en partie, ou le paiement de cette somme pourra être subordonné à la production d'une garantie reconnue suffisante par l'„Abrechnungsamt“.

Dans ce but l'„Abrechnungsamt“ pourra demander au créancier en lieu et place de serment un état qu'il affirme être exact de ses dettes visées par cette loi; sur la demande de l'„Abrechnungsamt“ cet état devra être confirmé par serment.

2. QUESTION DES PENSIONNÉS.

Les Représentants des Etats suivants:

M. le Dr. Dolzani,
Représentant du Royaume d'Italie,

S. Exc. M. Biliński,
Représentant de la République Polonaise,

M. Antonesco,
Représentant du Royaume de Roumanie,

MM. le Dr. Ploj, le Dr. Novakovitch,
Représentants du Royaume des Serbes-Croates-Slo-
vènes,

M. le Dr. Roos,
Représentant de la République Tchéco-Slovaque,

S. Exc. le Dr. Reisch, M. le Dr. Thaa,
Représentants de la République d'Autriche,

S. Exc. le Dr. Popovics,
Représentant du Gouvernement Royal Hongrois,

sous réserve

de l'approbation définitive par tous les facteurs compétents du „Protocole Général du 14 Mars 1922“ et de sa mise à exécution, ont convenu ce qui suit:

zúčtovacího úřadu za dlužníky (§§ 11 a 13). V tomto rozsahu budou příjmy z těchto pohledávek přímo upotřebeny ke službě dluhopisů.

4. Zúčtovací úřad je zmocněn, s úchytkou od výše uvedených ustanovení, vypláceti menší částky hotově v korunách podle denního kursu místo v dluhopisech.

5. Lze-li očekávati, že vzniknou vzájemné nároky zúčtovacího úřadu, může dlužná částka, kterou zúčtovací úřad dluží, býti zcela anebo částečně zadržena, anebo může výplata její býti podmíněna poskytnutím záruky, kterou by zúčtovací úřad uznal za dostatečnou. Za tím účelem může zúčtovací úřad požadovati na věřiteli předložení místo přísežně zajištěného seznamu svých dluhů tomuto zákonu podrobených, který dlužno na žádost zúčtovacího úřadu potvrditi přísahou.

(Překlad.)

2. OTÁZKA PENSISTŮ.

Zástupci států:

p. Dr. Dolzani
za království Italské,

J. E. Biliński
za republiku Polskou,

p. Antonesco
za království Rumunské,

p. Dr. Ploj a p. Dr. Novakovič
za království Srbů, Chorvatů a Slovenců,

p. Dr. Roos
za republiku Československou,

J. E. Dr. Reisch a p. Dr. Thaa
za republiku Rakouskou,

J. E. Dr. Popovics
za vládu království Maďarského

s výhradou

konečného schválení „Hlavního protokolu ze 14. března 1922“ všemi příslušnými činiteli a s výhradou jeho provedení, sjednali toto:

Les Etats successeurs s'engagent à prendre à leur charge le paiement des pensions revenant aux employés de la Banque d'Autriche-Hongrie, en activité ou retraités, qui étaient devenus leurs ressortissants à la date du 1 Juin 1921.

La Liquidation versera aux dits Etats, au prorata de la charge ainsi assumée par chacun d'eux, la part leur revenant sur le fonds de pension s'élevant à Cr. d. ö. 196,503.253.75 sous déduction des titres formant les placements de ce fonds qui seront répartis en nature.

Dans un but d'humanité, les Etats successeurs compléteront, d'après leur législation intérieure, le chiffre des pensions revenant aux employés dont ils prennent la charge, soit en leur assurant, après assimilation, le montant des pensions servies par eux aux employés d'Etat ou de leur Institut d'Emission (Pologne, Roumanie, Serbie-Croatie-Slovénie, Tchéco-Slovaquie), soit en accordant un supplément équitable dont le montant sera fixé en Autriche par une loi et en Hongrie par une ordonnance ministérielle.

Les engagements ci-dessus ne sont valables que pour les employés déjà retraités ou entrés au service soit des Etats eux-mêmes, soit des Instituts d'Emission de ces Etats.

En ce qui concerne les employés encore en service à la Banque qui ne seraient repris ni par les Etats successeurs ni par leurs Instituts d'Emission, les Liquidateurs sont autorisés à régler leur situation au mieux des intérêts de la Liquidation.

La pension qui leur sera servie ne pourra, dans ce cas, être supérieure à celle qu'ils auraient touchée s'ils avaient été repris par l'Etat dont ils sont ressortissants ou par l'Institut d'Emission de cet Etat.

Vienn e, le 14 Mars 1922.

DOLZANI m. p.
BILIŇSKI m. p.
ANTONESCO m. p.
PLOJ m. p.
NOVAKOVITCH m. p.
ROOS m. p.
REISCH m. p.
THAA m. p.
POPOVICS m. p.

Státy následnické se zavazují převzítí placení pensí připadajících zaměstnancům Rakousko-uherské banky, v činné službě nebo v pensi, kteří se stali jejich příslušníky do 1. června 1921.

Likvidace zaplatí těmto státům v poměru břemene každým z nich takto převzatého, připadající jim podíl pensijního fondu, dosahující částky 196,503.253.75 německorakouských korun, po odečtení titrů, v nichž je tento fond uložen a které budou rozděleny in natura.

Z důvodů lidskosti doplní následnické státy podle svého vnitřního zákonodárství výši pensí příslušející převzatým zaměstnancům, buďto že jim zajistí po assimilaci pense, které platí svým státním zaměstnancům nebo zaměstnancům svého emisního ústavu (Polsko, Rumunsko, stát Srbů, Chorvatů a Slovenců a Československo), anebo že jim povolí spravedlivý přírůstek, jehož výše bude stanovena v Rakousku zákonem a v Maďarsku ministerkým nařízením.

Zmíněné povinnosti platí jenom v příčině zaměstnanců již pensionovaných anebo vstoupivších do služeb států anebo jejich emisních ústavů.

Pokud jde o zaměstnance sloužící doposud v bance, kteří by nebyli převzati ani státy následnickými, ani jejich emisními ústavu, jsou likvidátoři oprávněni upravití jich postavení, šetříce co nejlépe zájmů Likvidace.

Pense, která jim bude poskytnuta, nesmí býti v tomto případě vyšší, než ta, kterou by dostali, kdyby byli převzati státem, jehož jsou příslušníky, anebo emisním ústavem tohoto státu.

Ve Víd ni dne 14. března 1922.

DOLZANI v. r.
BILIŇSKI v. r.
ANTONESCO v. r.
PLOJ v. r.
NOVAKOVIČ v. r.
ROOS v. r.
REISCH v. r.
THAA v. r.
POPOVICS v. r.

3. QUESTION DES ACTIONNAIRES.

Les Représentants des Etats suivants:

M. le Dr. Dolzani,

Représentant du Royaume d'Italie,

S. Exc. M. Biliński,

Représentant de la République Polonaise,

M. Antonesco,

Représentant du Royaume de Roumanie,

MM. le Dr. Ploj, le Dr. Novakovitch,

Représentants du Royaume des Serbes-Croates-Slo-
vènes,

M. le Dr. Roos,

Représentant de la République Tchéco-Slovaque,

S. Exc. le Dr. Reisch, M. le Dr. Thaa,

Représentants de la République d'Autriche,

S. Exc. le Dr. Popovics,

Représentant du Gouvernement Royal Hongrois,

sous réserve

de l'approbation définitive par tous les facteurs compétents du „Protocole Général du 14 Mars 1922“ et de sa mise à exécution,

ont convenu ce qui suit:

Dans un simple but d'équité, les Etats successeurs autorisent les Liquidateurs à distraire de la masse active à répartir entre eux, en vertu du protocole général ci-dessus cité, pour les laisser aux actionnaires de la Banque d'Autriche-Hongrie, les immeubles et les installations suivantes:

1. Immeubles et installations des filiales autrichiennes de la Banque d'Autriche-Hongrie sis hors de Vienne;
2. Immeuble sis No. 3, Bankgasse, avec ses installations;
3. Matériel et installation complets de l'Imprimerie des billets.

Il est entendu que cette autorisation ne pourra avoir d'effet que lorsque les obligations de la Liquidation vis-à-vis des Etats successeurs et de ses autres créanciers seront entièrement éteintes, et que les actionnaires auront accepté la présente solution comme un règlement définitif de toutes les prétentions qu'ils croieraient avoir sur la Liquidation.

(Překlad.)

3. OTÁZKA AKCIONÁŘŮ.

Zástupci států:

p. Dr. Dolzani

za království Italské,

J. E. Biliński

za republiku Polskou,

p. Antonesco

za království Rumunské,

p. Dr. Ploj a p. Dr. Novakovič

za království Srbů, Chorvatů a Slovinců,

p. Dr. Roos

za republiku Československou,

J. E. Dr. Reisch a p. Dr. Thaa

za republiku Rakouskou,

J. E. Dr. Popovics

za vládu království Maďarského

s výhradou

konečného schválení „Hlavního protokolu ze dne 14. března 1922“ všemi příslušnými činiteli a s výhradou jeho provedení,

sjednali toto:

Jediné z důvodů slušnosti zmocňují následnické státy likvidátory, aby vyloučili z podstaty aktiv, jež mají býti mezi ně rozdělena podle výše uvedeného hlavního protokolu, tyto nemovitosti a tato zařízení za účelem jich přenechání akcionářům Rakousko-uherské banky:

1. Nemovitosti a zařízení rakouských filiállek Rakousko-uherské banky, které jsou mimo Vídeň.
2. Nemovitost, která jest v Bankgasse, č. 3, se zařízením.
3. Veškerý materiál a úplné zařízení tiskárny bankovek.

Rozumí se, že toto zmocnění stane se účinným jenom tehdy, budou-li závazky Likvidace vůči následnickým státům a jejím ostatním věřitelům úplně splněny a přijmou-li akcionáři toto rozhodnutí jako konečnou úpravu všech svých domnělých nároků vůči Likvidaci.

Le dite autorisation sera considérée comme nulle et non avenue dans le cas où les actionnaires chercheraient, par tout autre moyen, à faire valoir ces prétentions.

Vienn e, le 14 Mars 1922.

DOLZANI m. p.
BILIŇSKI m. p.
ANTONESCO m. p.
PLOJ m. p.
NOVAKOVITCH m. p.
ROOS m. p.
REISCH m. p.
THAA m. p.
POPOVICS m. p.

Toto zmocnění bude považováno za neplatné a neúčinné, kdyby se akcionáři snažili jakýmkoli jiným způsobem uplatňovati své nároky.

Ve Vídni dne 14. března 1922.

DOLZANI v. r.
BILIŇSKI v. r.
ANTONESCO v. r.
PLOJ v. r.
NOVAKOVIČ v. r.
ROOS v. r.
REISCH v. r.
THAA v. r.
POPOVICS v. r.

Bečka v. r.